‘Durf te worden wie je bent!’

leren, proberen, herhalen

2025

PFS

Inhoudsopgave

HFST 1
Inleiding 4

HFST 2
Team Peter Faber Stichting 6

HFST 3
'Aandachts' Jongeren 7

HFST 4
Actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen" 8

HFST 5
Impactanalyse Actiemodel 10

HFST 6
Durf te worden wie je bent! 16

HFST 6.1
Talentgroep 'De Straat is mijn Vader'

HFST 6.2
Misdaadpreventie in de dop, EPJO (Educatief Programma Jongeren) Groot Amsterdam 18

HFST 6.3
EPJO 2.0 22

HFST 6.4
Buddyproject 26

HFST 6.5
'Hangen of Leven!' 28

HFST 7
Financiën 33

PFS

1-INLEIDING

"Ik kom uit een gewoon gezin en had een vrij rustige jeugd. Mijn schoolprestaties waren goed, en ik bevond me niet in de problemen. Totdat ik op mijn zestiende via vrienden een oudere jongen leerde kennen. Hij begon al snel op me te vertrouwen en vroeg me om hem te helpen met wat financiële zaken, zogenaamde betalingen. En vanaf dat moment begonnen de problemen. Wat voor mij als een vriendendienst begon, leidde tot een groot drama met ernstige gevolgen. Mijn bankrekening werd vanaf dat moment geplunderd en gebruikt voor het witwassen van crimineel geld."

Kim van der Weij, politieagent met als specialisatie sociale media, herkent het verhaal van M. Ze vertelt: "Dit is een typisch geval van money muling: kinderen worden gebruikt als instrument voor fraude. In de afgelopen jaren hebben we een sterke toename gezien van online criminaliteit, waaronder sextortion, uitbuiting en fraude. Kinderen lopen steeds op jongere leeftijd het risico om slachtoffer te worden van deze vormen van criminaliteit.

Het verhaal van M. staat niet op zichzelf, want er zijn duizenden jongeren die niet dezelfde kansen hebben gehad, van het rechte pad zijn afgeweken en in de problemen zijn beland. De Peter Faber Stichting heeft al meer dan tien jaar succes in het helpen van jongeren om de overstap te maken van destructieve naar creatieve energie. Als ervaringsdeskundige en rolmodel gaat Peter Faber, samen met zijn team van specialisten, aan de slag met deze jongeren. We noemen deze jongeren overigens geen probleemjongeren, maar jongeren die aandacht nodig hebben.

Met theatervoorstellingen en creatieve activiteiten worden jongeren met een maatschappelijke en/of ontwikkelingsachterstand getraind en gestimuleerd om in actie te komen, met als doel hun kansen in het leven en in de samenleving te vergroten. Peter Faber, zelf opgegroeid in Amsterdam Noord, wil jongeren en jongvolwassenen iets bieden wat hij zelf in zijn jeugd heeft gemist: zelfvertrouwen en trots, en het besef dat je meer kunt dan je denkt.

Het doel is om met de jongeren te werken aan een hoopvolle toekomst waarin ze een opleiding volgen en/of werk vinden. Maar vaak moeten er nog vele stappen worden gezet. We willen jongeren helpen om hun talenten te ontdekken en deze verder te ontwikkelen, maar vooral om hen uit te dagen om de overstap te maken van destructieve naar creatieve energie.

In de afgelopen jaren heeft het werk van de Peter Faber Stichting ervoor gezorgd dat veel jongeren weer een positie in de samenleving hebben weten op te bouwen. We hebben honderden jongeren met aandachtsbehoeften bereikt en geholpen. Ze zijn weer gaan studeren, doen vrijwilligerswerk of hebben werk gevonden. En nog belangrijker, ze zijn rolmodellen geworden voor andere jongeren met aandachtsbehoeften. We hebben vastgesteld dat onze aanpak, waarbij ervaringsdeskundigen en rolmodellen worden ingezet, in combinatie met de aangeboden activiteiten, succesvol is. Bovendien zijn we in staat om in te spelen op maatschappelijke hulpvragen.

Het doel is om met de jongeren te werken aan een hoopvolle toekomst waarin ze een opleiding volgen en/of werk vinden.

In 2025 zal de Peter Faber Stichting uitvoering geven aan de volgende projecten:
- Talentgroep Peter Faber Stichting;
- Het EPJO-programma (Misdaadpreventie in de dop);
- EPJO 2.0;
- Buddyproject;
- Hangen of Leven

Als rode draad door de projecten loopt het actiemodel: 'Leren, Proberen, Herhalen.' Dit model biedt jongeren de kans om hun potentieel te ontdekken, zelfvertrouwen op te bouwen, creativiteit te vergroten en zelfstandigheid te ontwikkelen. Het begint met leren over hun talenten en vaardigheden, gaat verder met actief proberen en experimenteren, en vereist herhaling voor duurzame verandering. We hebben gemerkt dat dit proces tijd vergt en extra begeleiding, maar het helpt jongeren om positieve veranderingen te realiseren. Op pagina xx wordt ingegaan op de effecten van dit actiemodel

De Peter Faber Stichting heeft als missie om (risico)jongeren 'de switch van destructieve naar creatieve energie te laten maken.' De Stichting ontwikkelt projecten op maat voor diverse doelgroepen. Hierbij richten zij zich op jonge doelgroepen die in een sociale achterstandspositie verkeren. Investeren in deze doelgroep is uiterst noodzakelijk om een maximale maatschappelijke participatie, zowel in het heden als in de toekomst, tot stand te brengen. Veel van deze jongeren hebben een extra duwtje in de rug nodig zodat zij zelfvertrouwen krijgen en voor zichzelf een goede positie in de maatschappij weten te creëren.

Met haar initiatieven/projecten streeft de stichting de volgende kwalitatieve doelstellingen na:
- Jongeren de kans geven hun talent te ontdekken en deze te ontwikkelen (vaardigheden trainen);
- Het vergroten van de eigenwaarde en het zelfvertrouwen van de jongeren;
- Het vergroten van de zelfstandigheid en creativiteit;
- Bij de jongeren het vermogen ontwikkelen om destructieve energie om te zetten in constructieve energie;
- Het creëren van een toekomstperspectief bij de jongeren.

2. TEAM PETER FABER STICHTING

De Peter Faber Stichting werkt met een uitgebreid team van specialisten en ervaringsdeskundigen. Een aantal leden uit het kernteam stellen zich voor.

Peter Faber
Als oprichter en naamgever is Peter het kloppend hart achter de activiteiten van de PFS. Door zijn jarenlange ervaring als acteur en motivator weet hij moeilijke doelgroepen echt te raken en te bewegen tot actie. Vervult onder andere de rol van begeleider en workshop leider.
Daarnaast traint Peter politiemensen, rechters en ex-gedetineerden hoe ze voor de klas moeten staan en leert jongeren zelfvertrouwen te ontwikkelen.

Rebecca Leeuwenberg
Rebecca, die vier jaar geleden bij de Peter Faber Stichting kwam, speelt een cruciale rol als mediator in strafzaken. Ze faciliteert vertrouwelijke gesprekken tussen verdachten en slachtoffers om erkenning en emotionele verwerking te bevorderen, wat recidivevermindering ondersteunt. Haar vermogen om deelnemers aan onze gevangenisprojecten te confronteren met de gevolgen van hun daden bevordert positieve re-integratie en gedragsverandering.

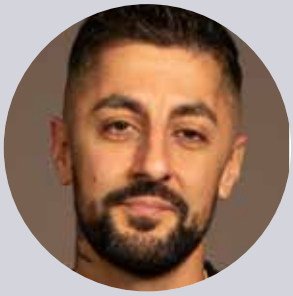

Arbi Hakopians
Arbi is werkzaam als musicus en lifecoach. Hij werkt als positief rolmodel op scholen en zet zijn muziek in als krachtig instrument om jongeren te helpen. Na een heftige jeugd deelt hij zijn verhaal nu als ervaringsdeskundige en probeert hij 'moeilijke' jongeren in te laten zien dat elke keuze een gevolg heeft. Naast zijn inzet bij onze schoolprojecten werkt Arbi als trainer bij 'Hangen of Leven' in JC Zaanstad.

Rocky Soekha
De muzikale carrière van Rocky begon op jonge leeftijd in Amsterdam Noord. Hij groeide uit tot een van de invloedrijkste rappers van zijn generatie terwijl hij ook zijn talent voor jongerencoaching ontwikkelde. Rocky werkt veel in jeugdgevangenissen waar hij voornamelijk muziek- en kookworkshops geeft. Ook staat hij veel voor de klas en produceert muziekalbums. Rocky weet op een heel speciale manier contact te maken met de moeilijkste doelgroepen.

Gerard Zwarts
Gerard Zwarts heeft als politieagent in alle stadsdelen van Amsterdam gewerkt. Zijn missie is om jeugd en jongeren de juiste keuze te laten maken in het leven. Met zijn team is hij verantwoordelijk voor de praktische uitvoering van het lesprogramma, rechtbankzittingen en workshops. Vanuit het hoofdkantoor van EPJO in politiebureau 'De Eenhoorn' worden (politie)vrijwilligers opgeleid en aangestuurd om autonoom lessen te kunnen geven.

3. ‘AANDACHTS’ JONGEREN

De doelgroep waar de Peter Faber Stichting zich op richt zijn jongeren en jongvolwassenen in de leeftijd 12 t/m 40 jaar. De jongeren en jongvolwassenen kunnen getypeerd worden als hangjongeren en/of jongeren met een (maatschappelijke en/of ontwikkelings) achterstand. Bij de Peter Faber Stichting wordt gesproken over ‘aandachts’ jongeren.

De jongeren zitten veelal op het VMBO of praktijkscholen. Vaak hebben zij hun opleiding vanwege diverse problemen niet afgerond (drop-outs/schoolverlaters). Ze hebben dan geen startkwalificatie en komen of zijn niet in het arbeidsproces terecht gekomen. Een groot percentage van de deelnemers heeft een andere etnische achtergrond. Deze jongeren en jongvolwassen leven voor een groot gedeelte op straat en zorgen daar voor de nodige overlast. Dit bij elkaar zorgt ervoor dat zij nagenoeg geen toekomstperspectief hebben.

De deelnemers/doelgroep kent vaak één of meerdere kenmerken:
- Afkomstig uit eenoudergezin;
- Taal- en leerachterstand;
- Verhoogde kans op schooluitval;
- Of is al een voortijdig schoolverlater ;
- In aanraking geweest met justitie;
- Gezinsinkomen van rond of onder het bestaansminimum;
- Opleidingsniveau VMBO of lager.

De ‘aandachts’ jongeren hebben vaak te maken met meerdere onderstaande problemen:
- Onvoldoende inzicht in eigen kwaliteiten en ambities;
- Geen vertrouwen in het onderwijs of eigen kansen op de arbeidsmarkt;
- Geen helder toekomstbeeld;
- Problemen rond identiteit en een negatief zelfbeeld;
- Geen stimulans vanuit thuis want de ouders kampen vaak zelf met problemen;
- Een instabiele gezinssituatie (bv. financiële problemen, huiselijk geweld);
- Vaak zelf (hoge) schulden en onvoldoende budgetvaardigheden;
- Verkeerd studieadvies en/of geen passende begeleiding vanuit school;
- Een zwak sociaal netwerk (vrienden en familie die in dezelfde lastige situatie zitten, geen positieve rol modellen);
- De jongeren ervaren druk vanuit hun vriendenkring om zich af te keren tegen de “gevestigde orde”.
- Geen zinvolle vrijetijdsbesteding;
- Onvoldoende dagritme (tot laat ’s avonds op straat of met vrienden en ’s morgens niet op kunnen staan om naar school te gaan);
- Contacten met politie en justitie.

Amsterdamse gedetineerden
Ook richt de Peter Faber Stichting zich op de voormalige Top600 in Amsterdam. Dit zijn (ex) gedetineerden (overgrote deel jongeren) die de afgelopen jaren relatief veel high-impact delicten hebben gepleegd. Het gaat dan om overvallen, straatroven, woninginbraken, zware mishandeling, openlijke geweldpleging en moord/doodslag. Vanaf 2020 is in overleg met de gemeente Amsterdam en Justitieel Complex Zaanstad besloten om de doelgroep te verbreden naar Amsterdamse gedetineerden tussen de 18 en 40 jaar. Het betreft zowel langgestraften al de ‘draaideur’ crimineel.

Schoolkinderen/jongeren
Met het Educatief programma Jongeren (EPJO), misdaadpreventie in de dop, richt de Peter Faber Stichting zich op 8ste groepers in het basisonderwijs en jongeren in het middelbaar onderwijs (praktijk en voortgezet onderwijs).

4. ACTIEMODEL “LEREN, PROBEREN, HERHALEN”

We hebben allemaal levenslang. We zitten allemaal achter de tralies of dat nou letterlijk in de gevangenis is of achter de tralies van je slechte gewoontes. Een Switch is alleen mogelijk als dat vanuit iemand zelf komt. Met de Peter Faber Stichting kunnen we doormiddel van trainingen, workshops en programma’s ‘aandachts’jongeren begeleiden en ondersteunen. Maar de Switch om te werken aan een perspectiefvolle toekomst kan alleen maar vanuit hen zelf vandaan komen. Wat is de intrinsieke motivatie om die Switch te maken?

Bij alle activiteiten zet de stichting het actiemodel ‘Leren, Proberen, Herhalen’ in (zie toelichting verderop). Maar voordat het actiemodel ingezet kan worden gaan we opzoek naar de intrinsieke motivatie om die Switch van destructieve energie naar positieve energie om te zetten. Het vinden van die intrinsieke motivatie doen we aan de aan de hand van de volgende drie stappen.

1. Vind jouw persoonlijke wens:

In deze eerste stap moedigen wij jongeren aan om na te denken over hun persoonlijke wensen en doelen in het leven. Dit kan varieren van carrièredoelen tot persoonlijke passies en ambities. Het vinden van een persoonlijke wens is belangrijk omdat het jongeren motiveert en richting geeft aan hun inspanningen. Het helpt hen te begrijpen wat ze willen bereiken en waarom het de moeite waard is om zich in te zetten.

Het identificeren van een persoonlijke wens is essentieel omdat het jongeren een gevoel van doel en richting geeft. Dit kan hen helpen om gemotiveerd te blijven en zich te richten op positieve doelen in plaats van destructieve activiteiten. Het is een eerste stap naar het creëren van een toekomstperspectief.

2. Wat moet ik overwinnen/activeren om de wens te realiseren:

Nadat jongeren hun persoonlijke wens hebben geïdentificeerd, moeten ze nadenken over de obstakels en uitdagingen die ze moeten overwinnen om hun wens te realiseren. Dit kan variëren van het ontwikkelen van specifieke vaardigheden tot het overwinnen van persoonlijke angsten of belemmeringen. Het vereist zelfreflectie en het stellen van realistische doelen om vooruitgang te boeken.

Deze stap is cruciaal omdat het jongeren helpt om bewust te worden van wat er nodig is om hun wens te realiseren. Het vergroot hun zelfstandigheid en creativiteit omdat ze strategieën moeten bedenken om obstakels te overwinnen. Het versterkt ook hun zelfvertrouwen omdat ze zich bewust worden van hun eigen capaciteiten om uitdagingen aan te gaan.

3. Uitvoeren in actie komen (stap naar het actiemodel):

De laatste stap is om daadwerkelijk actie te ondernemen om de persoonlijke wens te realiseren. Dit kan inhouden dat jongeren deelnemen aan trainingen, workshops of programma’s, van de stichting. Deze zijn gericht op het ontwikkelen van de benodigde vaardigheden, het vergroten van hun eigenwaarde en zelfvertrouwen. Door jongeren aan te moedigen om actief te werken aan het realiseren van hun persoonlijke wens, kunnen ze hun talenten (verder) ontwikkelen. Dit helpt bij het creëren van een positief toekomstperspectief.

Vanuit de persoonlijke wens en de te overwinnen obstakels wordt het actiemodel Leren, Proberen, Herhalen ingezet. Dit model helpt om de jongeren succes belevingen te laten ervaren. Een soort van mantra om stap voor stap verder, maar ook dichter bij je persoonlijke wens(en) te komen. Door steeds de vraag te stellen: Wat heb ik te geven om het leven voor mezelf en mijn omgeving mooier/beter te maken. Het actiemodel wordt toegepast binnen alle projecten en activiteiten die de stichting uitvoert.

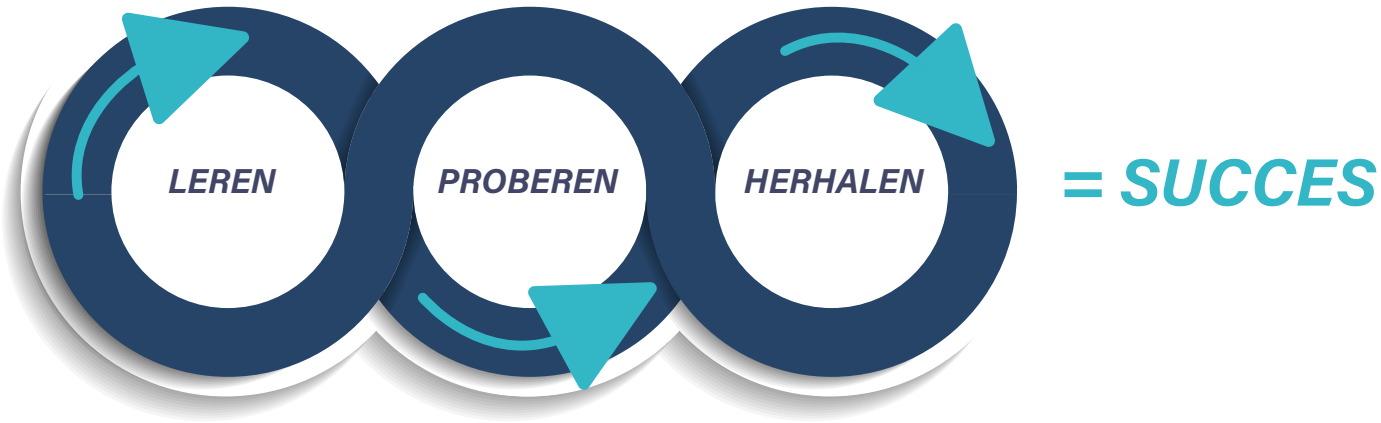

TOELICHTING ACTIEMODEL

Leren:
Het eerste stadium van het actiemodel is "Leren." We bieden jongeren de kans om te leren over zichzelf, hun talenten en vaardigheden. Dit kan worden bereikt door middel van workshops, trainingen en (educatieve) programma's die jongeren helpen hun potentieel te begrijpen en te ontwikkelen.

Proberen:
Het tweede stadium is "Proberen." Nadat jongeren hebben geleerd over hun talenten en vaardigheden, moedigen we hen aan om hun nieuwe kennis in de praktijk te brengen en hun zelfvertrouwen op te bouwen. Het vergroten van eigenwaarde, zelfstandigheid en creativiteit kan worden bevorderd door jongeren aan te moedigen om te experimenteren en nieuwe dingen uit te proberen.

Herhalen:
Het derde stadium is "Herhalen." Het is een proces van vallen en opstaan. Oude patronen en gewoontes moeten doorbroken worden. Om langdurige positieve verandering te bewerkstelligen, is het belangrijk dat jongeren de kans krijgen om hun nieuwe vaardigheden en zelfvertrouwen voortdurend te blijven ontwikkelen. Het vermogen om destructieve energie om te zetten in constructieve energie vereist consistentie en herhaling van positieve ervaringen en lessen.

Het actiemodel is dan een terugkerende cyclus die vele malen doorlopen moet worden. Maar door dit toe te passen, zorgt de Peter Faber Stichting ervoor dat jongeren een (gestructureerd) proces doorlopen een succesbeleving krijgen om zo hun potentieel te ontdekken, creativiteit te vergroten, zelfvertrouwen op te bouwen en zelfstandigheid te vergroten om zo een duurzaam toekomstperspectief te creëren.

Verankering

We hebben in de afgelopen jaren ervaren dat het realiseren van sustainable veranderingen bij jongeren, tijd en extra coaching/begeleiding vraagt. We zien jongeren soms weer terugvallen want er kan vandaag maar ook over zes maanden iets gebeuren waardoor we bij diegene de intrinsieke motivatie weer naar boven moeten halen en mee moeten nemen in het actiemodel. We willen binnen het project 'Durf te worden die je bent!' dan ook nog meer aandacht besteden aan het stappenplan met actiemodel om zo de continuïteit en borging beter te bewerkstelligen.

5. IMPACTANALYSE ACTIEMODEL

Het Buddyproject van de Peter Faber Stichting heeft als doel jongeren in kwetsbare situaties, zoals risicogedrag, afglijden naar criminaliteit of problematische thuissituaties, te begeleiden en hen te ondersteunen in hun persoonlijke ontwikkeling. De begeleiding is gebaseerd op het actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen" en wordt versterkt door de inzet van ervaringsdeskundige buddy's die als rolmodel en mentor fungeren.

In deze analyse schetsen we de impact van het Buddyproject met een nadruk op het succes van het actiemodel en de directe voordelen voor de jongeren en hun families. Als aanvulling delen we een getuigenis van een moeder over haar ervaringen met het project, wat de impact op een persoonlijk niveau verder illustreert.

1. Het Actiemodel 'Leren, Proberen, Herhalen' in Actie

Het actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen" is cruciaal voor het succes van het Buddyproject. Dit gestructureerde proces helpt jongeren hun potentieel te ontdekken en biedt hen een systeem om positieve gedragsverandering duurzaam te verankeren. Het model wordt toegepast in drie kernfasen:

Stap 1: Leren – Zelfinzicht en Intrinsieke Motivatie
In de eerste fase ontdekken jongeren hun persoonlijke doelen en drijfveren. Dit inzicht helpt hen inzien waarom ze voor positieve doelen moeten kiezen, in plaats van destructieve activiteiten.

Voorbeeld casus
Een 14-jarige jongen, die door verkeerde vrienden en risicogedrag steeds verder van zijn ouders afstond, leerde in deze fase dat hij graag een toekomst wilde opbouwen waarin hij onafhankelijk en succesvol kon zijn. Zijn buddy hielp hem identificeren welke kwaliteiten hij kon ontwikkelen om dit doel te bereiken, zoals doorzettingsvermogen en zelfbeheersing. Zijn moeder beschrijft deze ervaring als een keerpunt:

"Vanaf de dag dat de buddy in ons leven kwam, zagen we verandering. Onze zoon begon na te denken over wat hij wilde bereiken en herontdekte de waarde van school en respect voor anderen."
Stap 2: Proberen – Vaardigheden Oefenen en Groeien
In deze fase oefenen jongeren met nieuwe vaardigheden en gedragingen, zoals het omgaan met conflicten of groepsdruk. De buddy begeleidt hen en moedigt hen aan.

Voorbeeld casus
J.S., 17 jaar, gebruikte deze fase om te leren omgaan met conflicten en groepsdruk. Met begeleiding van zijn buddy begon hij routines te ontwikkelen, zoals op tijd naar school gaan en werk zoeken. Zijn ouders merkten op dat hij rustiger werd thuis en minder ruzies uitlokte, en hij begon vaker hun advies serieus te nemen.
De moeder van een deelnemende jongere beschrijft hoe deze fase niet alleen haar zoon hielp, maar ook voor de rest van het gezin rust bracht:

"Mijn zoon en wij als ouders kunnen de buddy 24/7 bellen. Dat gaf ons enorme rust. We voelden ons gesteund en hadden iemand die met ons meedacht, terwijl onze zoon leerde om verantwoordelijkheid te nemen."

Stap 3: Herhalen – Duurzame Verandering en Verankering
Herhalen vormt de basis voor langdurige gedragsverandering. Tijdens deze fase worden nieuwe gewoontes vastgezet en oude patronen doorbroken. De buddy blijft aanwezig om de jongere aan te moedigen en biedt een vangnet voor mogelijke terugvalmomenten.

Voorbeeld casus
Isa, 13 jaar, herhaalde consequent de vaardigheden die ze tijdens haar traject ontwikkelde, zoals zich houden aan haar nieuwe schoolritme en het vinden van een weekendbaan. Hoewel er soms kleine terugvallen waren, hielp haar buddy haar weer op het juiste pad te komen. Deze herhaling en steun gaven haar vertrouwen dat ze het zelf ook kon.

De ervaring van de moeder van Isa onderstreept hoe belangrijk deze fase is:

"Het is geweldig om te zien hoe Isa weer in zichzelf gelooft en met nieuwe energie naar school gaat en haar bijbaan oppakt. Wat me vooral geruststelt, is dat haar buddy er altijd voor haar blijft als vangnet, ook nu de grootste problemen achter de rug zijn. Dat geeft ons als ouders zoveel rust."

Ik ben een moeder van 47 jaar, getrouwd. Samen hebben we drie kinderen: een zoon van 15 jaar uit mijn eerste huwelijk en een zoon en dochter van 23 en 29 jaar uit het eerste huwelijk van mijn man. Er is mij gevraagd om iets te schrijven over onze ervaring met het buddy-project van de Peter Faber Stichting. Daar hoefde ik niet lang over na te denken, want deze buddy heeft het leven van onze zoon, en daarmee ook dat van ons, enorm positief veranderd.

Wij zijn met het buddy-project in aanraking gekomen via een bevriende politieagent. Op dat moment zaten we echt volledig met onze handen in het haar. Onze zoon, toen nog 14 jaar (wel een jongen met een rugzakje), veranderde plotseling van een ontzettend lief en vrolijk kind in een superlastige puber. Verkeerde vrienden, roken, blowen, kleine criminaliteit, en volledig schijt aan zijn ouders en school. Alles wat je hebt opgebouwd, zie je als een kaartenhuis in elkaar storten. Thuis liepen we elke dag op eieren om maar te zorgen dat de boel niet zou escaleren. Helaas mislukte dat regelmatig, met alle gevolgen van dien: ruzies, spijbelen, nog meer op straat rondhangen en rottigheid uithalen. Alles haal je uit de kast om het tij te keren. Overal hebben we aangeklopt voor hulp, maar bij elke instantie heb je te maken met wachttijden, past de casus net niet in hun straatje, of is het te complex. Gek werden we ervan. Op een gegeven moment stonden we bij wel drie instanties op de wachtlijst. Ondertussen pakten we elke scholing over pubers aan via het JGT en las ik alle opvoedboeken.

Tot de dag dat de buddy van onze zoon aan ons werd voorgesteld – zoals gezegd via een bevriende politie-agent. We wisten in eerste instantie niet goed wat we moesten verwachten en waren onder de indruk van zijn verhaal en uitstraling. Tijdens de eerste interventie werden heldere afspraken gemaakt over het traject: wat wordt er van wie verwacht, enzovoort. Mijn zoon zat erbij als een zoutzak, ongeïnteresseerd, zenuw-achtig, boos, maar ook wel onder de indruk van het verhaal en de presentatie van zijn buddy. Vanaf de dag erna is het contact gaan lopen en dat is niet meer opgehouden. Ook voor ons als ouders is de buddy een enorme steun geweest. Mijn zoon en wij als ouders kunnen hem 24 uur per dag bellen voor advies en raad, en alleen al die gedachte gaf ons enorme rust. Zaken bespreken met zijn buddy waar wij als ouders tegenaan liepen, en die hij vervolgens oppakte met onze zoon. Korte lijntjes.

We zijn nu bijna een half jaar verder en inmiddels hebben de mannen een hele goede band opgebouwd. Er wordt nog steeds wekelijks gebeld, gelachen, veel gepraat, gemopperd en om raad en advies gevraagd waar nodig. Er zijn tussentijdse evaluaties waarbij we met elkaar zitten, en als je dan ziet waar we nu staan, is dat een wereld van verschil. Het is een fijn idee dat het ook niet stopt als de crisis voorbij is – echt zorg op maat. Wij zien onze zoon weer terug: vrolijk, lief, met humor en weer iemand met ambitie. Hij heeft zijn school weer serieus opgepakt en een leuk bijbaantje. Natuurlijk zijn er uitglijders, maar die horen erbij.
Onze dank aan de stichting, onze buddy en bevriende politieagent is eigenlijk niet in woorden uit te drukken.
F. T.

Dienst
Justitiële Inrichtingen

2. Resultaten en Impact van het Buddyproject
Het Buddyproject levert tastbare resultaten, niet alleen voor jongeren, maar ook voor hun families. De belangrijkste uitkomsten zijn:

- Maatschappelijke vooruitgang: We zien dat 70% van de jongeren in het traject duurzame vooruitgang boekt in hun maatschappelijke positie. Dit uit zich in verhoogde motivatie om school af te ronden, herstelde relaties met familie en/of het vinden van (parttime) werk.
- Verminderde justitiële contacten: In vergelijking met eerdere trajecten zonder buddy-begeleiding, zien we een daling van 50% in het aantal jongeren dat opnieuw in aanraking komt met justitie. Jongeren die deelnemen aan het Buddyproject leren constructief om te gaan met tegenslagen en hebben minder behoefte om zich te bewijzen in criminele netwerken.
- Verhoogd zelfvertrouwen en eigenwaarde: Door het doorlopen van het actiemodel, rapporteren jongeren en hun ouders een positieve toename in zelfvertrouwen en het gevoel waardevol te zijn.

3. Verschil ten Opzichte van Eerdere Projecten
Het actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen" onderscheidt zich door zijn gestructureerde aanpak. Eerdere projecten richtten zich ook op persoonlijke ontwikkeling, maar misten de systematische opbouw en herhaling die nu cruciaal blijken te zijn.

Het cyclische karakter van het model maakt het mogelijk om bij terugval weer op eerdere successen voort te bouwen. De buddy's spelen hierin een essentiële rol: ze bieden stabiliteit en een betrouwbaar vangnet, waardoor jongeren beter voorbereid zijn op tegenslagen.

Zo leren jongeren zichzelf op eigen kracht te ontwikkelen, wat niet alleen hun situatie verbetert, maar ook hun gezinssituatie stabiliseert. De integratie van ervaringsdeskundigen als buddy's biedt een realistische spiegel en stimuleert jongeren om eigen verantwoordelijkheid te nemen.

De persoonlijke ervaringen van een moeder, zoals hieronder beschreven, bevestigen dat het model effectief is in het creëren van blijvende gedragsverandering:

"Alles wat we hebben opgebouwd, zag ik als een kaartenhuis in elkaar storten toen mijn zoon de verkeerde kant op ging. Nu, met de ondersteuning van zijn buddy en het vaste traject dat hij doorloopt, zien we ons kind weer groeien. De structuur en steun zorgen ervoor dat hij stappen blijft zetten, zelfs als het moeilijk is. Zijn buddy was in staat om precies dat te bieden waar wij als ouders geen toegang meer toe hadden."

4. Conclusie en Toekomstige Verbeteringen
De impact van onze rolmodellen (buddy's) en het actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen" is significant gebleken. Jongeren ontwikkelen een nieuw zelfbeeld, versterken hun eigenwaarde, en verbeteren hun maatschappelijke positie. De waarde van het project wordt niet alleen zichtbaar in de vooruitgang van de jongeren, maar ook in de rust en stabiliteit die het biedt aan hun gezinnen. De inzet van ervaringsdeskundige buddy's, gekoppeld aan een gestructureerd proces van leren, proberen, en herhalen, heeft voor duurzame veranderingen gezorgd.

We zitten nog steeds in een leerfase zo gaan we bij toekomstige trajecten extra evaluatiemomenten inbouwen, zodat jongeren hun vooruitgang kunnen bijhouden en feedback kunnen geven op het proces. Op deze manier hopen we de duurzame impact van het project verder te versterken en jongeren nog beter te ondersteunen in hun weg naar een positief en onafhankelijk leven.

JONGEREN KRIJGEN EEN TWEEDE KANS

Het Buddyproject van de Peter Faber Stichting is een uniek programma dat jongeren in kwetsbare situaties helpt om hun leven weer op de rails te krijgen. Door een intensieve één-op-één begeleiding, gebaseerd op het actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen", worden jongeren ondersteund door ervaringsdeskundigen die niet alleen mentor, maar ook rolmodel zijn. Dit project biedt jongeren niet alleen de kans om destructieve patronen te doorbreken, maar ook om duurzame gedragsveranderingen te realiseren. Een krachtig voorbeeld van de impact van dit programma is het verhaal van Wilson (17), die dankzij het Buddyproject zijn leven volledig heeft getransformeerd.

Wilson: Van Straat naar Structuur

Wilson was 17 jaar oud toen hij in aanraking kwam met het Buddyproject. Hij was gestopt met school, hing rond met de verkeerde vrienden en kwam steeds vaker in contact met politie wegens kleine criminaliteit. Zijn ouders waren de grip op hem kwijt en wisten niet meer hoe ze hem konden helpen. Via een lokale politieagent werd Wilson aangemeld bij het Buddyproject, en binnen drie dagen werd hij gekoppeld aan Wobbe, een ervaringsdeskundige met een soortgelijke achtergrond.

In hun eerste ontmoeting maakte Wobbe direct duidelijke afspraken: wat wilden ze samen bereiken en hoe gingen ze dat aanpakken? Wilson was aanvankelijk sceptisch, maar het verhaal en de openheid van Wobbe maakten indruk. Vanaf dat moment begon een intensieve reis van zelfontdekking, oefening en herhaling.

Het Actiemodel in Actie

Het succes van Wilson's traject was gebaseerd op het actiemodel **"Leren, Proberen, Herhalen",** dat hem stap voor stap hielp zijn gedrag en toekomstperspectief te veranderen.

- **Leren:** In de eerste weken van het traject werkte Wilson samen met Wobbe aan zelfreflectie. Wobbe hielp hem zijn doelen helder te krijgen: terug naar school en een betere relatie met zijn familie. Door middel van gesprekken en praktische oefeningen leerde Wilson hoe zijn gedrag en keuzes zijn leven beïnvloedden.
- **Proberen:** Nadat Wilson zijn doelen had vastgesteld, begon hij kleine stappen te zetten. Wobbe begeleidde hem bij het herstructureren van zijn dag, het oefenen van moeilijke gesprekken met zijn ouders, en het opbouwen van zelfdiscipline om weer op tijd naar school te gaan. Deze fase bood Wilson de ruimte om nieuwe vaardigheden uit te proberen en feedback te ontvangen.
- **Herhalen:** Het Buddyproject stopt niet bij korte interventies. Wobbe bleef Wilson intensief begeleiden, ook nadat de eerste stappen waren gezet. Door herhaaldelijk te reflecteren en nieuwe uitdagingen aan te gaan, zoals het vinden van een bijbaan, wist Wilson zijn nieuwe gedrag te verankeren. Zelfs bij terugvallen stond Wobbe klaar om hem weer op weg te helpen.

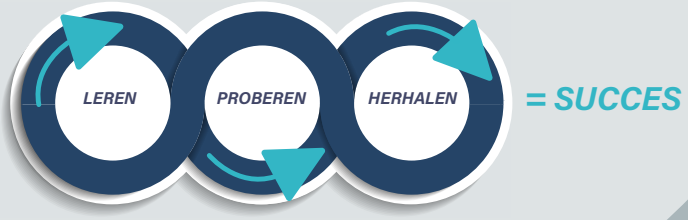

Een Duurzame Band en Blijvende Impact

Vandaag de dag zit Wilson weer op school en heeft hij een parttimebaan. Maar wat het Buddyproject echt bijzonder maakt, is de blijvende band tussen Wilson en Wobbe. Waar eerdere hulpverlening vaak ophield na een korte interventie, blijft het Buddyproject ondersteuning bieden, zelfs na de meest acute fase. Wobbe blijft bereikbaar voor Wilson, en dat geeft hem het vertrouwen om zijn doelen na te blijven streven.

Het succes van Wilson's verhaal laat zien hoe belangrijk het is om jongeren niet alleen te begeleiden, maar ook een mentor te bieden die hen begrijpt en langdurig ondersteunt. Dankzij het Buddyproject heeft Wilson niet alleen zijn leven op de rails gekregen, maar ook een basis gelegd voor een toekomst waarin hij zelf de regie heeft.

Innovaties binnen het Buddyproject

Wat het Buddyproject onderscheidt, is de snelheid en flexibiliteit waarmee het wordt ingezet. Jongeren kunnen al binnen drie dagen worden gekoppeld aan een buddy, waardoor er geen wachttijd is en problemen snel kunnen worden aangepakt. Daarnaast werkt het programma met ervaringsdeskundigen die door hun eigen verleden een sterke band met de jongeren kunnen opbouwen.

Het Buddyproject innoveert voortdurend om jongeren beter te ondersteunen. Zo worden er regelmatig trainingssessies georganiseerd voor de buddy's, waarin zij nieuwe technieken leren om jongeren nog beter te begeleiden. Ook is er een digitaal platform ontwikkeld waar jongeren en buddy's contact kunnen onderhouden, voortgang kunnen monitoren en toegang hebben tot extra middelen, zoals workshops en trainingen.

Impact en Lessen

Het Buddyproject bewijst dat intensieve en persoonlijke begeleiding de sleutel is tot duurzame gedragsverandering. Het succes ligt in de unieke combinatie van het actiemodel, de inzet van ervaringsdeskundigen en het langdurige contact dat jongeren helpt om ook bij terugvalmomenten weer op te staan.

Het verhaal van Wilson toont aan dat met de juiste begeleiding elke jongere een tweede kans kan krijgen. Zijn moeder, die aanvankelijk niet wist hoe ze hem kon bereiken, zegt nu:

"Dankzij Wobbe en het Buddyproject zien we onze zoon weer terug. Hij heeft weer dromen en weet nu hoe hij die kan bereiken. Dat hadden wij nooit alleen gekund."

Met een groeiende vraag vanuit gemeenten is het Buddyproject een blauwdruk voor succesvolle interventieprogramma's. Door samen te werken met lokale gemeenschappen, ervaringsdeskundigen en beleidsmakers, blijft het Buddyproject de levens van jongeren zoals Wilson transformeren en een blijvende impact maken op hun toekomst.

Dit verhaal van Wilson laat zien dat het Buddyproject niet alleen levens verandert, maar ook hoop biedt aan jongeren die het vertrouwen in zichzelf zijn kwijtgeraakt. Het project is een inspiratiebron voor andere organisaties die kwetsbare doelgroepen willen ondersteunen.

6. DURF TE WORDEN WIE JE BENT!

Hieronder volgt een beschrijving van de (ontwikkelde) plannen en ambities van de Peter Faber Stichting voor het jaar 2025. Per project volgt een beschrijving van het project met daarbij de werkwijze die gehanteerd wordt, alsmede een beschrijving van de doelstellingen en de beoogde resultaten.

6.1 Talentgroep 'De Straat is mijn Vader

Achtergrond
De Talentgroep is een essentieel onderdeel van de Peter Faber Stichting, en we geloven sterk in de voortdurende investering in hun ontwikkeling. We streven ernaar om de groep te laten groeien, zodat ze steeds breder inzetbaar zijn voor diverse projecten. Het is belangrijk op te merken dat de Talentgroep dynamisch is, waarin jongeren doorstromen wanneer ze er klaar voor zijn.

In de afgelopen jaren hebben we met veel jongeren samengewerkt en sommigen van hen zijn natuurlijke leiders geworden. Ze hebben zich toegewijd aan onze missie en zijn rolmodellen geworden voor anderen. Deze jongeren hebben zich vrijwillig aangemeld om andere jongeren die in de problemen zitten te helpen. Dit doen ze enerzijds door hun eigen verhaal te vertellen en van de nodige feedback te voorzien. Anderzijds zetten we deze talentgroep in bij verschillende activiteiten.

Zo betrekken we ze bij de andere projecten die in dit projectplan beschreven zijn, maar ook bij optredens en lezingen. De jongeren van de Talentgroep krijgen meer verantwoordelijkheden waar ze prima mee omgaan. De leden van deze Talentgroep spelen ook een grote rol in het werken met de gedetineerden en ex gedetineerden van de lijst met Amsterdamse criminelen en het programma EPJO.

Werkwijze
Eén van de belangrijkste facetten van de Peter Faber Stichting is ons principe van 'werk in uitvoering.' We blijven voortdurend bezig met projecten gericht op aandachtsjongeren en organiseren wekelijkse workshops. Onze ervaring leert ons dat het prikkelen en uitdagen van deze doelgroep essentieel is om het beste in hen naar boven te halen. Tijdens deze workshops streven we naar tastbare resultaten en een succeservaring voor de deelnemers.

We stellen concrete doelen voor elke bijeenkomst, zoals het creëren van een lied of een act, om direct meetbaar resultaat te bereiken. We passen onze aanpak zoveel mogelijk aan op de belevingswereld van de deelnemers, waarbij we ook aandacht hebben voor hun persoonlijke situaties en individuele behoeften.

De Straat is mijn Vader'
'De straat is mijn Vader' is de kapstok waar een multimediaal programma aan wordt opgehangen. Dit resulteert in het maken van een film, een website, soundtrack en presentatie. Concrete producten als bewijs van hun inzet. Dit project betrekt de deelnemers actief bij het creatieve proces, onder begeleiding van professionals. Belangrijk hierbij is dat jongeren leren omgaan met verantwoordelijkheden en samenwerken, in plaats van zich te laten leiden door de regels die op straat gelden.

We waarborgen dit door resultaatgericht te werken en tijdens elke wekelijkse sessie tastbare producten te presenteren als bewijs van hun inzet. Het uiteindelijke eindproduct bestaat uit het materiaal dat tijdens de workshops en praktijksessies is gerealiseerd.

Locatie Ambachtslab
Onze activiteiten vinden plaats in het Ambachtslab in Amsterdam West, een creatieve hub in een voormalig schoolgebouw. Hier hebben jongeren de mogelijkheid om door te groeien naar opleidingen bij het ROC op het gebied van techniek. Daarnaast zijn er mogelijkheden voor samenwerking met creatieve ondernemers en vakmensen die hun studio's in het gebouw hebben. Hierdoor brengen we jongeren (i.s.m. Stadsdeel west) in contact met cultuur, techniek en ondernemerschap.

Kwalitatieve doelstellingen:
- Het bieden van een stabiele en educatieve omgeving waarin deelnemers kunnen worden opgeleid en waar workshops en trainingen worden gegeven;
- Het inzetten van rolmodellen uit de talentgroep om ondersteuning en feedback te bieden aan andere jongeren die met problemen kampen;
- Het bieden van succeservaringen en het aanmoedigen van samenwerking binnen de groep;
- Het bevorderen van persoonlijke groei en ontwikkeling bij de deelnemers;
- Het aanleren van verantwoordelijkheidsgevoel en het vergroten van zelfbewustzijn en zelfvertrouwen;
- Het betrekken van de talentgroep bij de uitingen van de Peter Faber Stichting.

Kwantitatieve doelstellingen:
- Het handhaven van een stabiele talentgroep bestaande uit 30 jongeren en jongvolwassenen in de leeftijdscategorie van 16 tot 35 jaar;
- Het jaarlijks door laten stromen van minimaal 10 jongeren naar een opleiding en/of werk.

Beoogde resultaten:
- Het vergroten en ontwikkelen van de bestaande talentgroep;
- Het vormen van rolmodellen binnen de groep die andere jongeren kunnen inspireren en behoeden voor ongewenst gedrag;
- Het vergroten van het zelfvertrouwen van de deelnemers;
- Het bieden van een mogelijkheid om jongeren te vergoeden die voor de stichting werken;
- De jongeren die deel hebben genomen laten participeren in andere uitingen van de Peter Faber Stichting.

Looptijd:
- Van januari 2025 t/m december 2025.

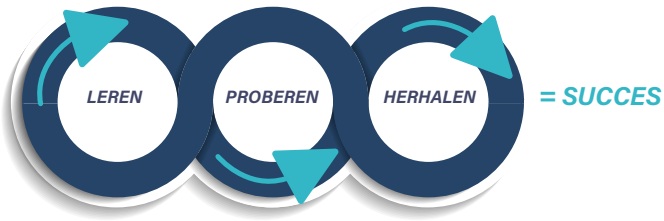

ACTIEMODEL IN UITVOERING

Talentgroep: Nazorg en bemiddeling:
Een deelnemer die mee heeft gedaan aan de Talentgroep heeft tijdens de workshops aangegeven interesse te hebben in een (vak)opleiding audiovisuele media. De PFS voert vervolggesprekken met de deelnemer om te kijken hoe deze hier het beste in kan worden ondersteund. Hiervoor worden relevante netwerkpartners gecontacteerd en het aanbod aan beschikbare opleidingen geïnventariseerd. Na bemiddeling van de PFS volgt er een werkbezoek aan de opleiding en vervolgens de inschrijvingsprocedure waarbij de deelnemer hulp krijgt om dit formeel correct te doorlopen. Bij een toelating zal de PFS op geregelde basis een vinger aan de pols houden over de voortgang en de behaalde resultaten.

Mauro, leerkracht Poldervaart

"Complimenten voor de ervaringsdeskundige. Hij zet zijn ervaringen om naar iets zeer positiefs. Door op deze wijze kinderen de mogelijkheid te bieden te weten dat er mensen voor hen zijn en hen het besef bij te brengen dat situaties soms door een omgeving gecreëerd kunnen worden, draagt hij bij aan hun toekomst."

6.2 Misdaadpreventie in de dop, EPJO (Educatief Programma Jongeren) Groot Amsterdam

EPJO

Na vele jaren van betrokkenheid bij jongeren die problemen op straat veroorzaken, hebben we ontdekt dat de 'gaten' in hun leven al ontstaan vóór hun twaalfde levensjaar. Verscheidene factoren spelen hierbij een rol, zoals opvoeding, leefomgeving, huiselijk geweld en verstoorde gezinssituaties. Het is daarom zowel logisch als cruciaal om kinderen zo vroeg mogelijk bewust te maken van de consequenties van hun keuzes en hen te laten inzien dat negatieve handelingen hun toekomst kunnen schaden. Daarnaast dient dit als een manier om de politie weer een menselijk gezicht te geven in het klaslokaal, na een afwezigheid van twintig jaar.

In samenwerking met Politie en Justitie heeft de Peter Faber Stichting een interactief scholenprogramma opgezet gericht op 8ste groepers van de bassischool in de leeftijd van 11-12 jaar, Scholen voor praktijkonderwijs en VMBO-scholen. Het EPJO is een dynamisch programma dat de afgelopen jaren op honderden scholen in Amsterdam (en inmiddels door heel Nederland) is gegeven. EPJO laat kinderen op een nog kneedbare leeftijd kennis maken met Regels, Gezag en Keuzes. Wij willen ze laten inzien dat foute keuzes maken gevolgen heeft voor je toekomst, familie en de slachtoffers die hier de dupe van zijn. Ook besteden we aandacht aan ongewenst gedrag zoals pesten en het effect dat dit kan hebben op anderen.

Inmiddels heeft de Peter Faber Stichting een opleidingstraject ontwikkeld gericht op agenten, juridisch personeel en jongeren die hun verhaal voor de klas doen. Zo worden de betrokken partijen klaargestoomd om het programma zelf te kunnen geven. Hiermee wordt ook de continuïteit van het project gewaarborgd.

Werkwijze

Het EPJO bestaat uit drie fases:

Fase 1: Een wijkagent, de autoriteit, bezoekt de klas en geeft een 'interactieve' les over 'Pikken, Pesten, Geweld en de Keuzes die je maakt.' Een deelnemer uit de Peter Faber Stichting komt als rolmodel en verteld wat er met zijn toekomst is gebeurd door de foute keuze te maken.

Fase 2: Een rolmodel van de stichting, de menselijke factor, neemt de leerlingen mee in een interactief programma: "Eigenwaarde" wat ieder kind een "levenslang geldig kampioenspaspoort" oplevert. Volg je wens met als motto: 'Ik kan 't, ik wil 't, ik doe 't. Nu!'

Fase 3: De leerlingen bezoeken de rechtbank en zien wat er gebeurt en waar je terecht komt als je de foute keuze hebt gemaakt. Ze zijn getuige van een no-nonsense rechtszitting met een echte kinderrechter, echte officier van justitie en een verdachte van een gewapende overval. De verdachte wordt gespeeld door een jongen uit de Peter Faber Stichting. Alle onderdelen komen tijdens de zitting aan bod; aanklacht, gevolgen voor het slachtoffer, achtergrond van de verdachte, verdediging en vonnis. Na het vonnis worden alle vragen van de kinderen beantwoord door rechter, officier, veroordeelde verdachte en de politie.

We ervaren dat onze aanpak een grote indruk maakt op de kinderen en het onderwijspersoneel. En in samenwerking met Politie en het Openbaar Ministerie is het programma steeds verder geperfectioneerd en toegespitst op ontwikkelingen in de maatschappij. Zo is er een belangrijke component aan het programma

toegevoegd: het voorkomen van radicalisering onder de doelgroep. We zien dat door de huidige ontwikkelingen zoals IS en andere terroristische groeperingen kinderen met een niet-westerse achtergrond in de doelgroep vatbaar zijn voor radicaliserende prikkels. Om dit te voorkomen wordt tijdens het bezoek aan de scholen aandacht besteed aan het feit dat een geloof nooit een reden mag zijn om andere mensen pijn te doen. In Amsterdam wordt dit verhaal verteld door een moeder van Marokkaanse afkomst: Aicha, die als geen ander de juiste snaar weet te raken bij de doelgroep zonder dit op een dogmatische manier te doen. Tevens is een nieuwe module toegevoegd over online criminaliteit en de gevaren van social media.

EPJO ook voor Voortgezet- en Praktijkonderwijs
Naast het programma voor 8ste groepers is inmiddels een EPJO-editie ontwikkeld voor het voorgezet onderwijs en praktijkonderwijs. Zo kan EPJO breder ingezet worden in Groot Amsterdam.

Inzet politie Amsterdam en ex-gedetineerden
Inmiddels is er binnen de politie (Amsterdam) een eigen opleidingstraject waarbij agenten worden opgeleid voor hun rol en inbreng in het EPJO-programma. Dit vindt plaats in het politie trainingscentrum in Amsterdam. De Peter Faber Stichting rekruteert (zie project 'Hangen of Leven!') en instrueert ex-gedetineerden voor het programma. De instructie wordt gedaan middels kleinschalige workshops waarbij wordt geleerd hoe men voor de klas moet staan en zijn verhaal kan vertellen. Zo willen we dat EPJO inhoudelijk volledig selfsupporting kan zijn en het zo geïmplementeerd kan worden op de basisscholen.

De politie Amsterdam heeft een speciale ruimte vrijgemaakt voor EPJO waar o.a. agenten met PTSS via EPJO kunnen re-integreren. Tevens maken de lokale korpsen mankracht vrij onder wijkagenten die dit programma zelfstandig op de scholen weten uit te voeren. Bewaking van de kwaliteit van het programma en de coördinatie ligt in gezamenlijke handen van de Peter Faber Stichting en de politie Amsterdam.

Tot slot worden er ook workshops gegeven aan juridisch personeel van de rechtbanken wat tot doel heeft de fictieve rechtszaak zo realistisch mogelijk aan de bezoekende kinderen te presenteren.

> ***Dwight, ouder***
>
> *Tijdens de ouderavond van het educatief programma jongeren is uitgebreid ingegaan op de gevaren van drugs en social media bij kinderen. Als vader ben ik nu beter geïnformeerd en alert bepaalde signalen. Mijn vriendin en ik zijn dan ook het gesprek aangegaan met onze 12-jarige (bijna) tienerdochter*

Kwalitatieve doelstellingen:
- Het aanbieden van een educatief programma gericht op misdaadpreventie;
- Het aangrijpen van het beïnvloedingsmoment bij kinderen en jongeren om ongewenst gedrag te voorkomen;
- De kinderen confronteren met de realistische gevolgen van verkeerd gedrag;
- Het tonen van het menselijke gezicht van de politie;
- Het betrekken van ex-gedetineerden bij het project om hun verhaal voor de klas te doen en zo iets terug te geven aan de samenleving.

Kwantitatieve doelstellingen:
- Jaarlijks bereiken van 100 basisscholen (8ste groepers), scholen voor voortgezet onderwijs en praktijkscholen met in totaal 180 workshops in Groot-Amsterdam.

Beoogde resultaten:
- Het bewust maken van jonge kinderen van de gevolgen van ongewenst gedrag;
- Jaarlijks worden 180 workshops in (groot) Amsterdam gegeven. Dit geeft een jaarlijks bereik van 5.400 kinderen (180 workshops met gemiddeld 30 kinderen per workshop);
- Het opleiden van politieagenten, juridisch personeel en gedetineerden om dit project te implementeren.

Looptijd:
Uitvoering EPJO (basisonderwijs, voortgezet onderwijs en praktijkonderwijs) van januari 2025 t/m december 2025.

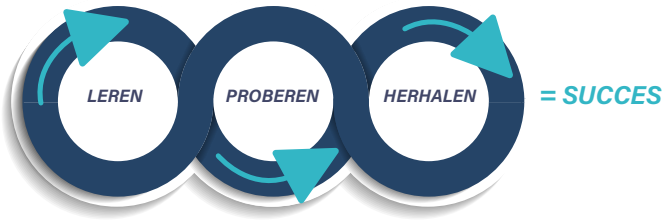

ACTIEMODEL IN UITVOERING

EPJO: Nazorg en bemiddeling:
Gedurende een EPJO les wordt er tijdens de behandeling van het onderwerp pesten duidelijk dat dit in de betreffende klas veel voorkomt. De emoties lopen hoog op en er is behoefte aan een vervolgsessie waarin dit probleem dieper kan worden besproken. In eerste instantie wordt door de lesgevers contact gezocht met het Ouder Kind Team (OKT) van de school om melding te maken van het probleem. Daarnaast wordt er een terugkomdag ingepland waarin de lesgevende agenten de school opnieuw bezoeken voor een vervolgsessie waarin de kinderen zich kunnen uiten en er praktische oplossingen worden aangedragen. Hierdoor voelen zij zich gehoord en wordt er in samenwerking met de docent afgesproken dat de agenten bereikbaar zullen zijn indien nodig.

Belinda, leerling groep 8

Belinda, leerling groep 8

Pas op wat je op social media zet. Er kunnen hele vervelende dingen mee gebeuren. Daar ben ik van geschrokken. Ik let nu veel beter op.

6.3 EPJO 2.0

EPJO 2.0 is een spin-off van het programma EPJO en richt zich op interventies bij kleine, specifieke doelgroepen. Deze uitbreiding is ontstaan vanuit samenwerkingen tussen de Peter Faber Stichting en de politie, waarbij buurthuizen, moskeeën, en ouders/familieleden van kinderen en jongeren die dreigen af te glijden, snel ingrijpen om escalatie te voorkomen.

Achtergrond
Gedurende de jaren dat EPJO actief is hebben we een enorm netwerk opgebouwd dat bestaat uit politiemensen, jeugdwerkers, moskeeën, buurtwerkers en scholen. Hierdoor zijn we verbonden met de zogenaamde 'haarvaten' van de samenleving en hebben daardoor een goed beeld van welke specifieke problemen er spelen.

Vanwege de vele verzoeken om buiten scholen om voorlichting en educatie te bieden, hebben we EPJO 2.0 ontwikkeld. In tegenstelling tot de scholen, waar de doelgroep duidelijk afgebakend is, heeft EPJO 2.0 te maken met een breder bereik aan doelgroepen. Hierbij gaat het niet alleen om jongeren, maar ook om ouders, religieuze leiders, (hang)jongeren in de buurt en bezoekers van moskeeën. Met behulp van de expertise van betrokken wijkagenten en buurtouders kunnen we de specifieke problematiek voor elke aanvraag in kaart brengen. Het netwerk dat we in verschillende wijken hebben opgebouwd, is van essentieel belang voor de uitvoering van dit project. We hebben gemerkt dat er een grote vraag is naar voorlichting en ondersteuning bij actuele problemen waar mensen zelf geen oplossing voor hebben.

Elke wijk heeft zo haar eigen doelgroepen die extra aandacht verdienen. Wij ontvangen waardevolle informatie van relevante zaken die spelen binnen zo'n wijk. Veel van onze ervaringsdeskundigen zijn zelf afkomstig uit moeilijke wijken; ze spreken de taal van de straat en zijn daardoor beter in staat om toegang te krijgen tot de problematische doelgroepen. Zij hebben een keuze gemaakt voor een positief leven en kunnen door hun ervaringen anderen behouden voor hun fouten.

Voorbeeld
In de afgelopen jaren is het aantal jonge vrouwen met een islamitische achtergrond dat slachtoffer wordt van sexting en loverboys aanzienlijk toegenomen. Om de cultuur van schaamte te doorbreken en gevoelige onderwerpen niet uit de weg te gaan, streven we ernaar om deze doelgroep te informeren en te motiveren om altijd hulp te zoeken in dergelijke situaties. We hebben een verzoek ontvangen van een moskee om een interventie uit te voeren met een groep jonge islamitische meiden/vrouwen. Een ervaringsdeskundige, die zelf slachtoffer is geweest van een loverboysbende, helpt jonge meiden inzien dat ze voorzichtig moeten zijn in relaties met dubieuze figuren.

Werkwijze
1. Een verzoek voor een interventie wordt door organisaties zoals buurthuizen, moskeeën, individuen of de politie bij de Peter Faber Stichting ingediend.
2. Vervolgens wordt er gekeken naar de aard van de gevraagde interventie, de match met de ervaringsdeskundige/rolmodel van de stichting en de specifieke doelgroep waarvoor de interventie bedoeld is. Elke ervaringsdeskundige heeft unieke kwaliteiten en we streven ernaar om ze in te zetten op basis van de specifieke behoeften vanuit de gemeenschap.
3. Onder auspiciën van de politie en andere instanties wordt het eerste contact gelegd en wordt er een op maat gemaakt traject bepaald waarin gedurende een aantal weken op regelmatige basis gesprekken worden gevoerd met de betreffende groep.
4. Nazorg wordt verleend doordat het 'netwerk' beschikbaar blijft. Bijvoorbeeld ouders kunnen bellen of mailen met de betrokken ervaringsdeskundigen, agenten en trainers. Hiermee bieden we een zogenaamde 'vangnetfunctie'. Indien zich een probleem voordoet kunnen we hierdoor snel actie ondernemen.

Bij EPJO 2.0 vindt een kruisbestuiving plaats met ons Buddyproject, dankzij de inzet van ex-gedetineerden. Om de uitdagende doelgroepen effectief te benaderen, is het essentieel om hen op een directe manier aan te spreken. Dit blijkt vaak effectiever dan uitsluitend handhaving door repressieve maatregelen. De ex-gedetineerden spreken de straattaal en zijn in staat om snel een

Denise, projectleider jeugd Amsterdam Noord

”In ons stadsdeel worden geregeld EPJO-lessen gegeven op de scholen en in de buurthuizen waar we erg te spreken over zijn. Sinds kort hebben wij ook ervaringsdeskundigen van de Peter Faber Stichting ingeschakeld voor interventies met jongeren die dreigen af te glijden de criminaliteit in. Ze hebben veel potentie maar weinig zelfvertrouwen. Wij denken dat het Buddyproject het verschil voor deze jongeren kan maken. Zij spreken de taal van de straat en begrijpen wat er in deze jongeren omgaat.”

vertrouwensband op te bouwen met risicojongeren. We creëren een waardevol netwerk van betrokkenen en houden voortdurend bij waar dringende actie nodig is.

Voorbeeld werkwijze
EPJO 2.0 richt zich ook op de ouders van jongeren die dreigen de verkeerde weg in te slaan of betrokken zijn bij jeugdbendes. Tijdens deze ouderworkshops voeren we openhartige gesprekken met hen. We hebben gemerkt dat ouders vaak niet goed op de hoogte zijn van de activiteiten van hun kinderen. Dankzij onze nauwe samenwerking met wijk- en schoolagenten en schooldirecties kunnen we goed in kaart brengen wanneer een leerling dreigt af te glijden.

Op deze manier confronteren we ouders met de noodzaak van ingrijpen om escalatie te voorkomen. Vaak begint het met schoolverzuim, kleine criminaliteit en diefstal, waarvan wij op de hoogte zijn. We benadrukken bij ouders dat deze kleine stappen vaak leiden tot ernstigere misdrijven. Door tijdig in te grijpen, kunnen we voorkomen dat de situatie verder verslechtert. De groepsdruk op jongeren is vaak aanzienlijk en we streven ernaar deze te doorbreken.

Onze medewerkers zijn getraind om vroegtijdig signalen te herkennen en er adequaat op te reageren. We nemen actief contact op met de betrokken jongeren en koppelen hen aan één van onze ervaringsdeskundigen. Deze ervaringsdeskundige leidt wekelijkse bijeenkomsten waarin de problemen worden besproken en oplossingen worden aangedragen (zie Buddyproject). Hierbij leggen we de nadruk op het feit dat er altijd een keuze is om het juiste te doen en wijzen we op de valkuilen waar het fout kan gaan. We proberen het normbesef bij de deelnemers te ontwikkelen en tastbaar te maken dat verkeerde keuzes zowel hun eigen leven als dat van anderen kunnen ruïneren.

Ons doel is om de positieve eigenschappen van de deelnemers te benadrukken en daarmee aan de slag te gaan. We bieden ook mogelijkheden aan voor toekomstig onderwijs of werk, door actief ons netwerk te gebruiken en deelnemers waar nodig door te verwijzen naar andere instanties. Na de gemiddelde interventieperiode van 8 weken wordt er een evaluatie gehouden met de contactpersonen, ouders en deelnemers om te beoordelen hoe de interventie is verlopen en waar nog verbeterpunten zijn. Als er behoefte is aan extra sessies, kan dit in overleg met de school, ouders, politie, etc. worden geregeld. Het is van groot belang dat we de deelnemers blijven volgen en signalen oppikken waar het dreigt mis te gaan.

Testimonial Dillon
DILLON (28) GING AL VROEG D
IN
ePJO

Kwalitatieve doelstellingen:
- Het aanbieden van een programma gericht op misdaadpreventie;
- Het inzetten van ervaringsdeskundigen/rolmodellen bij interventies in reactie op acute hulpverzoeken uit de samenleving;
- Het aangrijpen van het beïnvloedingsmoment bij jongeren om ongewenst gedrag te voorkomen;
- Het confronteren van jongeren met de realistische gevolgen van verkeerd gedrag;
- Het opbouwen en versterken van ons netwerk, waardoor snellere respons mogelijk is op lokale problemen.

Kwantitatieve doelstellingen:
- Jaarlijkse interventie binnen 25 trajecten op acute hulpvragen uit de samenleving;
- Het jaarlijks organiseren van minimaal 10 bijeenkomsten met betrokken instanties om grip te houden op de deelnemers;
- Het onderhouden en uitbreiden van de databank met alle relevante contacten en instanties voor verdere verwijzing en begeleiding van de deelnemers.

Beoogde resultaten:
- Door samenwerking in staat zijn om vroegtijdig in te grijpen bij dreigende escalaties;
- In kaart brengen welke problematiek zich voordoet per wijk en gerichte interventies opzetten;
- Een vangnet creëren om de kans te verkleinen dat de deelnemers verder afglijden, door ouders, scholen en de wijkagent bij het proces te betrekken.

Looptijd:
- Van januari 2025 t/m december 2025.

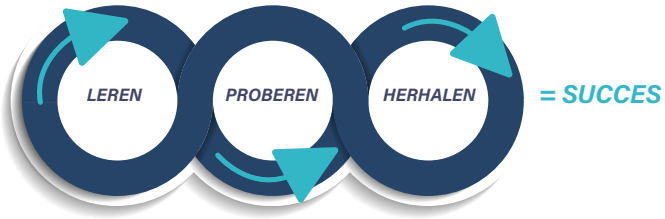

ACTIEMODEL IN UITVOERING

EPJO 2.0: Nazorg en coaching:
Gedurende een EPJO 2.0 sessie voor ouders in een moskee blijken bepaalde jongeren zich bezig te houden met de handel in gestolen scooters. Omdat er sprake is van een schaamtecultuur is het lastig de groep in kaart te brengen en verdere actie te kunnen ondernemen. Doordat de ouders het moeilijk vinden om zich publiekelijk uit te spreken over hun kinderen worden er individuele contactmomenten ingepland samen met de betrokken kinderen. Tijdens deze interventies blijkt het makkelijker te zijn om het gesprek aan te gaan en concrete vervolgstappen te bespreken. We bieden onder andere coaching sessies aan om de jongeren intensief te begeleiden om de juiste keuzes te maken en niet aan groepsdruk toe te geven.

Willem, ex-gedetineerde en Buddy

Via de PFS ben ik naast EPJO ook verbonden aan het Buddy project waarbij ik één op één interventies heb met een jongere. 24/7 sta ik klaar. Ze kunnen me altijd bellen. Het loopt goed want veel meiden en gasten hebben hun leven weer opgepakt, gaan naar school of hebben een bijbaantje. Daar doe je het toch voor.

6.4 Buddyproject

Achtergrond
Bij het Buddyproject worden voornamelijk één-op-één trajecten opgezet, in tegenstelling tot EPJO 2.0, waar de nadruk ligt op groepsinterventies. Dit project richt zich met name op jongeren die al enigszins ontspoord zijn of thuis niet meer goed functioneren. Deze doelgroep omvat individuele risicojongeren, slachtoffers van loverboys, (ex)gedetineerden en andere moeilijk te bereiken jongeren, meestal in de leeftijd van 13 tot 30 jaar. Hoewel deze jongeren vaak al bekend zijn bij de politie, zijn er nog geen ernstige misdrijven gepleegd. Om dit voor te zijn, kunnen we snel ervaringsdeskundigen inzetten om direct contact te leggen met de betrokken persoon.

Tijdens een Buddytraject wordt een ervaringsdeskundige of rolmodel gekoppeld aan een risicojongere. Deze trajecten worden op maat gemaakt en duren doorgaans ongeveer 3 maanden, waarbij de ervaringsdeskundige/rolmodel en de jongere gedurende die tijd een 'maatje' vormen. Buddytrajecten worden ingezet bij acute hulpvragen om verdere escalatie en problemen te voorkomen.

Werkwijze
1. We ontvangen een melding van een wijkcentrum of buurthuis dat een jongere zich op het punt van criminaliteit bevindt en vragen ons om een één-op-één interventie.
2. Voorafgaand aan het traject ontvangen we informatie van de wijkagent over de specifieke aandachtspunten.
3. Vervolgens brengt de wijkagent samen met een ervaringsdeskundige een bezoek aan de locatie en wordt er een intakegesprek gehouden om de problemen in kaart te brengen. Dit gesprek vindt plaats in aanwezigheid van de jongere (die al bekend is bij de politie).
4. Na het intakegesprek stapt de politie uit het proces en begint de ervaringsdeskundige een vertrouwelijk gesprek met de jongere op een rustige locatie. Tijdens dit informele gesprek wordt besproken hoe de jongere tegen de situatie aankijkt, en de ervaringsdeskundige legt uit wat zijn/haar rol is. Het doel is om een vertrouwensband op te bouwen waarin de jongere zich begrepen voelt door iemand die vergelijkbare ervaringen heeft gehad. Er wordt afgesproken dat de jongere zijn 'buddy' altijd kan bereiken als dat nodig is.
5. Er wordt een plan opgesteld om wekelijks bijeen te komen voor gesprekken waarin de ontwikkelingen worden besproken. In het algemeen worden deze gesprekken gedurende 3 maanden wekelijks gehouden, maar de frequentie kan worden verhoogd als de situatie dit vereist.
6. Als er positieve gedragsverandering heeft plaatsgevonden, kan het contact geleidelijk worden afgebouwd. De ervaringsdeskundige blijft echter beschikbaar in geval van mogelijke terugval.

Voorbeeld
Eén van onze rolmodellen wordt gekoppeld aan de leider van een jeugdgroep die zich in een neerwaartse spiraal bevindt. Onder toezicht van de betrokken instantie wordt er in persoonlijke gesprekken een vertrouwensband opgebouwd. De jongeren worden benaderd en aangesproken op hun gedrag op een manier die wezenlijk verschilt van de aanpak van de politie of een leraar.

Tijdens het traject identificeren we de obstakels waarmee de jongeren te maken krijgen en bieden we oplossingen op basis van de expertise van de ervaringsdeskundigen. Ons doel is om bewustwording te creëren bij de deelnemers en hen een vangnet te bieden om niet terug te vallen in negatief gedrag. In dit proces spelen de wijkagent, buurtmedewerkers en andere relevante betrokkenen een cruciale rol, aangezien zij kunnen monitoren hoe het met de deelnemer gaat buiten de interventies om. Ook hier zullen we waar nodig contact leggen met relevante instanties gericht op de

toekomst van de deelnemer, eveneens spelen de ouders hierin een rol, door hun ook te betrekken bij het traject. De begeleiding stopt zodra we waarnemen dat er een positieve gedragsverandering heeft plaatsgevonden bij de deelnemer en we vanuit onze contacten horen dat het de goede kant opgaat.

Na afronding van elk traject wordt er een evaluatie gehouden met alle betrokken partijen om te bespreken hoe de interventie is verlopen en waar er eventueel nog aandachtspunten liggen. Indien nodig bestaat de mogelijkheid om na elk traject alsnog een aanvullende interventie uit te voeren.

Kwalitatieve doelstellingen:
- Voorkomen dat jongeren (verder) afglijden en in de criminaliteit belanden;
- Het confronteren van jongeren met de realistische gevolgen van verkeerd gedrag;
- Het zorgvuldig koppelen van de juiste ervaringsdeskundige aan de juiste deelnemer.

Kwantitatieve doelstellingen:
- Jaarlijkse totstandbrenging van 25 Buddykoppels in reactie op acute hulpvragen.

Beoogde resultaten:
- Het voorkomen van verdere escalatie;
- Het aanbieden van op maat gemaakte interventies om preventief en proactief de problemen aan te pakken;
- Ex-gedetineerden en andere ervaringsdeskundigen passende werkzaamheden te laten verrichten waardoor ze iets terug kunnen geven aan de samenleving.

Looptijd:
- Van januari 2025 t/m december 2025.

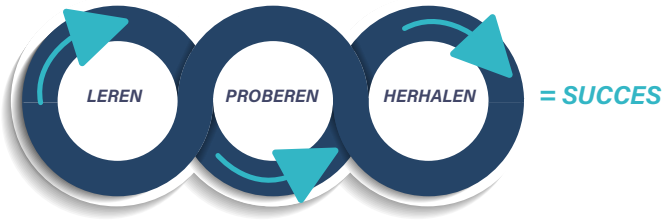

ACTIEMODEL IN UITVOERING

Buddyproject: Voorbeeld nazorg en coaching:
Bij het begeleiden van een 17-jarige jongen tijdens het Buddyproject is er sprake van een clustering van probleemfactoren. De complexiteit van deze casus houdt in dat veel maatschappelijke instanties zich met de jongen bezighouden. Voor de jongen zelf is niet goed duidelijk wie wat voor hem aan het doen is. Hij voelt zich een nummer in plaats van een mens en komt vaak niet opdagen. De aan hem toegewezen Buddy bouwt een vertrouwensband op en helpt hem om zijn afspraken goed na te komen. Door steeds een luisterend oor te bieden lukt het om de jongen te overtuigen dat het noodzakelijk is om mee te werken of anders in een jeugdgevangenis terecht te komen. Nadat de 3 maanden van het traject voorbij zijn blijft de Buddy steeds bereikbaar om waar nodig extra ondersteuning te bieden.

David, gedetineerde

In de PI Zaanstad heb ik een workshop podcastmaken gevolgd bij Peter Faber. Nooit gedacht dat dit iets voor mij zou zijn, maar het geeft me rust en voldoening. Als ik straks vrij kom ga ik verder mee en wil audiotechniek studeren.

6.5 'Hangen of Leven!'

De missie van het project 'Hangen of Leven!' is om gedurende een jaar te werken aan creatieve en toekomstgerichte projecten met een groep van 25 tot 50 gedetineerden uit Amsterdam, die zich in het Justitieel Complex Zaanstad (JCZ) bevinden.

Ons doel is om positieve eigenschappen te stimuleren en deze deelnemers voor te bereiden op hun terugkeer in de maatschappij. Daarnaast streven we ernaar om de schade die ze hebben veroorzaakt bij hun slachtoffers, de samenleving, henzelf en hun familie en kinderen te helpen herstellen.

Het project wordt geleid door ons toegewijde Top 6 Team, bestaande uit ervaren professionals met uitgebreide expertise in gevangenisprojecten. We zullen minimaal 30 intensieve workshops aanbieden met verschillende thema's, zoals toekomstplanning, talentontwikkeling, uiten van emoties, sollicitatietraining, muziek, fotografie, kunst en film. De JCZ zal een specifieke werkruimte beschikbaar stellen voor de Stichting, waar gedurende 12 maanden doelgericht wordt gewerkt aan concrete creatieve uitingen, zoals muziekalbums, tentoonstellingen, persoonlijke verhalen en presentaties. Bovendien zal Peter Faber, speciale kindervoorstellingen verzorgen voor gedetineerde vaders en hun kinderen om de band tussen ouder en kind te versterken.

De deelnemers worden uitgedaagd om de omschakeling te maken van destructieve naar creatieve energie. Onder begeleiding creëren ze kunstwerken, zoals rapmuziek, kunstwerken, foto's, films of gedichten, gebaseerd op hun eigen ervaringen en betrokkenheid. Op deze manier ontwikkelen de gedetineerden sociale vaardigheden, vergroten ze hun zelfvertrouwen en leren ze effectief samen te werken. Deze vaardigheden zijn essentieel voor een succesvolle terugkeer in de maatschappij. Bovendien fungeert de Stichting als een verbindende schakel tussen gedetineerden en leerbedrijven die binnen de gevangenis actief zijn.

Doelgroep

Het 'Studio PI Zaanstad'-project richt zich primair op gedetineerden in de leeftijd van 18 tot 40 jaar in het Justitieel Complex Zaanstad. Deze doelgroep wordt gekenmerkt door maatschappelijke en/of ontwikkelingsachterstanden, laag onderwijsniveau, problemen die hun opleiding hebben belemmerd, gebrek aan startkwalificaties, een laag zelfbeeld en een gebrek aan arbeidservaring. Velen van hen hebben een niet-westerse achtergrond en zijn opgegroeid in problematische omstandigheden. Deze factoren dragen bij aan hun gebrek aan perspectief voor de toekomst. We richten ons echter ook op andere stakeholders, waaronder gevangenispersoneel, familieleden, politici, werkgevers, leerbedrijven en andere relevante instanties. We betrekken deze secundaire doelgroepen bij het project door regelmatig plenaire presentaties te organiseren en laten zien dat gedetineerden meer in hun mars hebben dan criminaliteit.

Werkwijze

Stap 1

Binnen JCZ wordt in samenwerking met het Actiecentrum Veiligheid, eerst een aantal geschikte deelnemers geselecteerd. Het Actiecentrum Veiligheid 'beheert' de gedetineerden en voorziet de Peter Faber Stichting gedurende het project steeds van relevante informatie omtrent de doelgroep.

Stap 2
Potentiële deelnemers worden uitgenodigd voor intakegesprekken, waarin we degenen rekruteren die kunnen deelnemen. De intake omvat het invullen van een formulier met doelen en verwachtingen. Na afloop van het project wordt dit formulier opnieuw ingevuld om de persoonlijke ontwikkeling van de deelnemer te meten.

Stap 3
Uit de intakegesprekken selecteren we 25 tot 50 deelnemers, waarbij we als norm hanteren dat 75% van hen een strafrestant heeft van maximaal 2 jaar. Zodra de deelnemers zijn geselecteerd en uitgenodigd, ondertekenen ze een prestatiecontract waarin ze zich verbinden om het project tot het einde bij te wonen. In geval van uitval van deelnemers zullen we in overleg andere gedetineerden de kans geven om deel te nemen.

Stap 4
Deelnemers zullen wekelijks verschillende workshops bijwonen, beginnend met de 'preek van de week' van Peter Faber, waarin hij het belang van goede eigenschappen, moed en doorzettingsvermogen benadrukt. Daarna zullen deelnemers deelnemen aan workshops met steeds wisselende thema's, zoals hoop, liefde, zelfvertrouwen, vrijheid en sollicitatietraining. Deelnemers rouleren tussen vier verschillende workshops: positieve eigenschappen, film/fotografie, spoken word en rappen.

Risicoanalyse
Dit project richt zich op een uitdagende doelgroep die vaak al een uitgebreid hulpverleningstraject heeft doorlopen. We beperken de risico's door nauw samen te werken met de gevangenisdirectie en het Actiecentrum Veiligheid. De belangrijkste risico's zijn de mogelijkheid dat deelnemers tijdens het project afhaken of onvoldoende gemotiveerd zijn. Om dit te voorkomen, voeren we intakegesprekken met elke deelnemer en vragen we hen om een intentieverklaring te ondertekenen. Als deelnemers uitvallen, overwegen we om andere gedetineerden de kans te geven om deel te nemen. We zullen regelmatig evalueren met alle betrokkenen om eventuele problemen proactief aan te pakken.

Daarnaast werken de deelnemers aan kunstzinnige expressie, zoals boetseren, schilderen, creatief schrijven en persoonlijke gesprekken. Uiteindelijk presenteren de deelnemers hun resultaten en doelen aan medegedetineerden, bewakers, staf, familieleden, overheidsfunctionarissen en uitgenodigde bedrijven. Het moet een informele bijeenkomst zijn waarbij genodigden de kans krijgen om zich te mengen onder de gedetineerden en de creatieve uitingen en persoonlijke doelen te ervaren. Als bewijs van hun ontwikkeling ontvangen deelnemers een certificaat en een muziek-CD met hun eigen productie.

Stap 5
Het eindresultaat wordt gepresenteerd en geëvalueerd en er wordt gesproken over de stappen die de deelnemers moeten nemen na hun vrijlating. Aan de hand van de opnieuw ingevulde intakeformulieren en eindgesprekken wordt gekeken naar de vervolgstappen. Deelnemers krijgen de kans om door te stromen naar de Talentgroep van de Peter Faber Stichting om hun ontwikkeling voort te zetten of ze kunnen deelnemen aan het EPJO-programma. Daarnaast is er de mogelijkheid om binnen JCZ door te stromen naar vakgerichte opleidingen, zoals koffiebranden, bakken of schilderen. Dit project dient als een brug naar toekomstgerichte programma's die JCZ aanbiedt.

ED'S REIS VAN GEDETINEERDE NAAR ROLMODEL

Het project Hangen of Leven! van de Peter Faber Stichting combineert creativiteit, persoonlijke ontwikkeling en praktische vaardigheden om gedetineerden voor te bereiden op hun terugkeer in de samenleving. Door gebruik te maken van het actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen", worden deelnemers begeleid om destructieve energie om te zetten in constructieve doelen. Een inspirerend voorbeeld van hoe dit werkt, is het verhaal van Ed (33), die dankzij het project zijn leven transformeerde en nu als ervaringsdeskundige een positieve impact heeft op anderen.

Van Detentie naar Ervaringsdeskundige

Ed kwam in aanraking met het programma tijdens zijn detentie in het Justitieel Complex Zaanstad. Hij nam deel aan de creatieve en maatschappelijke workshops van Hangen of Leven!, waar hij werd gestimuleerd om na te denken over zijn toekomst. De eerste stap in zijn transformatie was het ontdekken van zijn intrinsieke motivatie: hij wilde zijn ervaringen gebruiken om anderen te helpen. Ed had een droom om ervaringsdeskundige te worden en een rolmodel voor jongeren die, net als hij, worstelden met hun keuzes en omstandigheden.

Het Actiemodel in de praktijk

Het actiemodel "Leren, Proberen, Herhalen" was cruciaal in Ed's ontwikkeling. Het gaf hem een structuur om zijn vaardigheden te ontdekken, te oefenen en te verfijnen.

- Leren: In de workshops ontdekte Ed zijn talenten voor communicatie en begeleiding. Hij leerde niet alleen praktische vaardigheden, zoals presentatie en coaching, maar ook hoe hij zijn verleden kon inzetten als kracht om anderen te inspireren.
- Proberen: Onder begeleiding van het team van de Peter Faber Stichting begon Ed zijn vaardigheden uit te proberen in een veilige omgeving. Hij deed ervaring op met het geven van presentaties en het begeleiden van kleine groepen binnen de gevangenis. Hier ontwikkelde hij zijn eigen stijl en bouwde hij het zelfvertrouwen op dat nodig was om zijn rol als ervaringsdeskundige serieus te nemen.
- Herhalen: Na zijn vrijlating bleef Ed verbonden met de stichting. Hij nam deel aan vervolgprogramma's zoals het EPJO (Educatief Programma Jongeren) en het Buddyproject, waar hij zijn vaardigheden verder perfectioneerde. Door herhaaldelijk contact met jongeren en gezinnen in moeilijke situaties ontwikkelde hij een diepgaand begrip van hoe hij het verschil kon maken.

Een Nieuwe Toekomst

Tegenwoordig is Ed een actieve ervaringsdeskundige en mentor. Hij werkt samen met de Peter Faber Stichting in verschillende programma's, waaronder Hangen of Leven! en het Buddyproject, om jongeren te ondersteunen die dreigen af te glijden of al in aanraking zijn gekomen met justitie. Zijn persoonlijke verhaal en unieke perspectief maken hem tot een krachtig rolmodel.

Wat Ed's reis zo bijzonder maakt, is niet alleen zijn persoonlijke transformatie, maar ook de manier waarop hij de tools en het proces van Hangen of Leven! gebruikt om anderen te helpen. Hij begeleidt nu jongeren in kwetsbare situaties en stimuleert hen om, net zoals hij deed, hun leven een positieve wending te geven.

Innovaties binnen Hangen of Leven!

Hangen of Leven! blijft innoveren om gedetineerden nog beter te ondersteunen. Naast creatieve workshops, wordt er gewerkt met technologie zoals digitale presentaties en virtuele netwerkplatforms, zodat deelnemers ook na hun detentie verbonden blijven met ondersteunende netwerken. De introductie van het actiemodelbinnen de gevangenismuren heeft bewezen een waardevolle aanvulling te zijn op het bestaande programma.

Impact en Lessen

Het verhaal van Ed laat zien dat Hangen of Leven! niet alleen een creatieve uitlaatklep biedt, maar ook structurele ondersteuning voor gedragsverandering en re-integratie. Door het actiemodel consequent toe te passen en een langdurige verbinding te behouden met deelnemers, heeft het project aangetoond dat duurzame verandering mogelijk is, zelfs voor de meest complexe doelgroepen. De kern van het succes ligt in het vermogen van het programma om deelnemers te motiveren en hen te helpen hun eigen potentieel te ontdekken. Het verhaal van Ed inspireert en bevestigt dat iedereen, met de juiste begeleiding en inzet, de stap kan maken van destructieve naar constructieve energie.

Ed's boodschap is krachtig: *"Je verleden hoeft je toekomst niet te bepalen. Als ik het kan, kun jij het ook."*

Kwalitatieve doelstellingen:
- Het realiseren van een volwaardige presentatie in een echte gevangenis;
- Het stimuleren van een gedachteswitch: van nemen naar geven;
- Het geven van een creatieve kans aan een moeilijk bereikbare groep probleemjongeren;
- Het bevorderen van een effectief en resultaatgericht groepsproces;
- Het aanreiken van creatieve gereedschappen en die leren te gebruiken;
- Het omzetten van destructieve energie naar een creatief proces;
- Het bijdragen aan de persoonlijke ontwikkeling van de deelnemers;
- Het bevorderen van teamwork en het omgaan met verantwoordelijkheden.

Kwantitatieve doelstellingen:
- Komend jaar wordt 'Hangen of Leven' tweemaal uitgevoerd en worden per keer 50 gedetineerde (jongeren) bereikt;
- Jaarlijks bieden van 10-15 voormalige gedetineerde jongeren een plaats binnen de Talentgroep van de Peter Faber Stichting;
- Binnen twee jaar stromen 20-30 ex-gedetineerden door naar op geld waardeerbare arbeid binnen het EPJO/EPJO 2.0.

Beoogde resultaten:
- Het tonen aan de samenleving dat de deelnemers tot veel meer in staat zijn dan alleen crimineel gedrag;

Impact
Dankzij onze uitgebreide ervaring met projecten in diverse gevangenissen hebben we gemerkt dat onze aanpak diepe indruk maakt op zowel de deelnemers als het gevangenispersoneel. Ons doel is niet om criminaliteit volledig uit te bannen, maar om de deelnemers die de wens hebben om te stoppen te ondersteunen in hun streven. Door te focussen op het behalen van tastbare resultaten laten we hen zien dat ze veel meer potentieel hebben dan ze zelf denken. Dit heeft niet alleen een positieve invloed op hun gevoel van eigenwaarde, maar ook op degenen die hun prestaties bij onze driemaandelijkse presentaties bijwonen, waaronder potentiële werkgevers. Inmiddels hebben we een vaste ruimte in de gevangenis en kunnen we een duurzame en intensieve aanpak bieden die deze specifieke doelgroep nodig heeft. Hangen of Leven is uniek, aangezien er geen vergelijkbaar project beschikbaar is, en ons team bestaat uit competente, enthousiaste, en ervaren deskundigen.

- Het succesvol organiseren van een eindpresentatie waarbij alle creatieve prestaties op professionele wijze worden tentoongesteld;
- Het aanboren en bevorderen van creatief talent en het stimuleren van een soepele overgang naar de maatschappij;
- Het vergroten van vaardigheden en het zelfvertrouwen van de deelnemers welke nodig is voor een terugkeer in de maatschappij;
- Het tot stand brengen van contacten tussen (voormalige) gedetineerde jongeren en relevante werkgevers en instanties;
- De jongeren die deel hebben genomen laten deelneme in andere uitingen van de Peter Faber Stichting.

Looptijd:
Het project start in januari 2025 t/m december 2025.

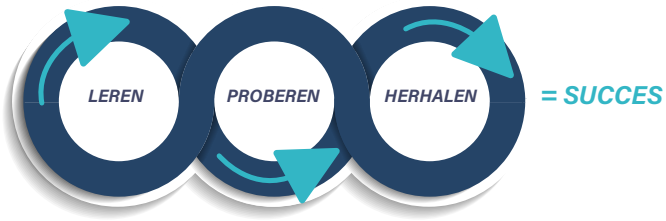

ACTIEMODEL IN UITVOERING

Hangen of Leven: nazorg en bemiddeling:
Wanneer tijdens de workshops in Justitieel Complex Zaanstad (JCZ) een aantal jonge justitiabelen aangeeft hulp nodig te hebben bij toeleiding naar werk na detentie. Deze kortgestraften zitten voor een minder ernstig delict waarbij het gevaar bestaat dat ze na detentie verder groeien in de criminaliteit. Om ze hiervoor te behoeden bieden we ze de mogelijkheid om extra trainingen te volgen. In samenwerking met de casemanagers van JCZ werken we aan het opbouwen van het CV en het inventariseren van werk- en leermogelijkheden. Door 'binnen' al te beginnen met deze stappen zijn ze beter voorbereid op de terugkeer in de maatschappij. Eenmaal buiten worden ze verder begeleid en door ons in contact gebracht met de juiste instanties en personen om te zorgen dat ze snel kunnen starten.

Jim, gedetineerde

Foto's maakte ik alleen met mijn telefoon. De Peter Faber Stichting heeft mij geleerd hoe ik goed kan fotograferen. Als ik vrij kom ga ik voor de nieuwe website van de schoonheidssalon van mijn zus de fotografie verzorgen, nog betaald ook!

7. FINANCIËN

Voor de financiering van haar projecten en initiatieven is de stichting afhankelijk van derde geldstromen. De stichting ontvangt geen structurele subsidie. In de bijlage is een begroting met dekkingsplan opgenomen. Per project is er een begroting opgesteld. Bij de beschrijving van de projecten is de gewenste startdatum aangegeven. Projecten kunnen en zullen alleen gestart worden als er voldoende dekking is.

Dr. Jan van Breemenstraat 1A | 1056 AB Amsterdam | info@peterfaberstichting.nl

www.peterfaberstichting.nl